

המשך סיפור לשבת – יחף ממעס.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

יחף לרצוף, ומשם לכבש המטוס. למטוס הוא כבר נכנס עם חייו קטנטן על שפתיו. הבדיחה על החסיד היחף הדהדה ברחבי הנמל. הוא התיישב בשורה השלישית כסא מספר 17, הדף את רגליו אל מתחת לכסא, והוציא ספר תהילים קטן. "הסלח לי אדוני, אני יכול לשאול אותך משהו?" השאלה באנגלית. האיש המבוגר הגבוה הקש והחליפה הצבעונית הציג עצמו במאור פנים "שמי ריצ'רד קולינס מניו-יורק" אלכסנדר חיידך לעברו בעיניים טובות. "כן, מה תשאל ידידי, אגב שמי אלכסנדר פריליך...". "תסביר לי מיסטר אלכסנדר, איך לא רתחת מכעס מן ההשפלה שעשו לך הבודקים הבטחוניים? הם פשוט ביזו אותי! אחרי שעלית למטוס עוד נותרתי שם ונזפתו בהם.

חצופים שכאלה, ואתה שותק?! תסביר לי לאן נעלם לך הכעס?... אלכסנדר גייס את כל הידע שלו באנגלית, והצליח לומר עם שניים כמעט שבורות: "אנחנו יהודים, ורבותינו חינוכנו כי כעס הוא עבודה זרה. הכעס הוא גאוותן ואפילו אפיקורס. מדוע? כי מי שכועס על בני-אדם חושב שהם אלה שמרעים לו ומשפילים אותו, ואינו מכניס לליבו את העובדה שבורא העולם הוא זה ששלחם למשימה זו. הם רק המקלות להכותני אבל ההשפלה באה משמים והיא בודאי מגיעה לי. האדמו"ר שלנו תמיד אומר לנו בטיש, "לא עלתה לכעסן אלא כעסונות, אבל הנק שנגרם לעצמו בכעסו, מחירו כבד הן בעולם הזה, ובטוח בעולם הבא". אתה מבין מיסטר קולינס. אני מעדיף להישאר יחף ושמות, מאשר כועס עם נעלים". הגבוה הנהן בראשו אוף הוא נבון משהו. "ומה כבודו מחפש בארה"ב?" שאל. "נדונייה לבת האחרונה שלי, שמה רחלי. הצלחתי להשיא תשע בנות בעזרת ה', היתה לי חנות אופניים דרכה הקב"ה הזרים לי פרנסה ונדוניות, אבל מה לעשות שחליתי וסגרתי את העסק והאדמו"ר הורני לנסוע לאמריקה לנדיבים ללקט שם נדוניה. אני איש תמים, האדמו"ר אומר, אני עושה". "כמה כסף מיסטר פריליך צריך לאסוף לנדונייה של הבת?". "200,000 ש"ח, פחות הסכום של מחיר הנעלים שאקנה בניו-יורק" והשניים פרצו בצחוק מתגלגל.

ועכשיו הביטו היטב קוראים נאמנים, איך מיסטר קולינס שולף מכיסו פנקס צ'קים ורושם המחאה ע"ס 50,000 דולר ארה"ב, ותוחב אותה עמוק עמוק לכיס תולצתו של החסיד היחף. אלכסנדר פוער עיניו בתדהמה.

"אני לא ביקשתי..."

"אבל אני נתתי אלכסנדר, אני אמנם גוי, אבל דומני שתעריף הקורס שעשית לי בשעה האחרונה איך להימנע מכעס, שווה הרבה יותר מ-50,000 דולר".

למותר לצייץ שר' אלכסנדר פריליך קנה נעליים בנמל התעופה בניו-יורק, ומיד עלה למטוס אל על, לישראל.

פרח לרדך

"כמו שאני מכיר את עצמי" אמר לי א. ידידי החביב שהעביר אלי סיפור מתוך זה "העלבון הזה שהותיר יהודי יחף ומגוחך לעיני מאות נוסעים, היה מוביל אותי לעשות "חגיגה" בנמל התעופה, עד לתביעת פיצויים נכבדה. לא הייתי שותק, לא הייתי מוותר. אין ספק כי מדובר פה בדריגה של נקיון הנפש והדעת של יהודי פשוט, שמכר כל חייו אופניים, ולימדנו, כי גם בין הצמיונים והכידונים, ניתן לתקן מידות ברמה שראוי להתקנא בה".

ברגע האחרון נזכרתי כי רבי נחמן מברסלב כתב בליקוטי מוה"ר"ן כי מי שכועס, שידע שיגור עליו להרוויח ממנו, ובכעסו הוא אובד ממנו. וההיפך.

מילתא דבדיחותא

כוס ח'מ

באנו דרה, ביקש ש'מא'ל חאביו:

"אבא, אני אבא, ג'מל בקבשה אהבא אי כוס ח'מ?"

"אני עסוק באפוא אה הפנייים", השיב לו ז'א'ן, "קום וקח 366 ח'מ".

כעבור דקה, שוב נש'מ'ת ק'ול le ש'מא'ל: "אבא, אני אבא, ג'מל אהבא אי כוס ח'מ בקבשה?"

"אחרי א'ך כבד", ע'ר כו ז'א'ן, "קום וקח 366 ח'מ!"

אלא אמחי דקה, שוב נש'מ'ת ק'ול le ש'מא'ל:

"אבא?"

"טוב, כמול" בקשה סבא'נו le ז'א'ן, "עוד פ'סם אתה שאנה קוצה אי, אני אבא אה א'ך צ'ביטה כמ'י כע'ונש!"

אחש דק'ת נעס'פ'ת פ'צ'ג'רה דמ'ה כפ'ת נ'ש'מ'ת שוב ק'ול le ש'מא'ל:

"אבא, כע'אנה כ'א אה אי צ'ביטה, ג'מל אהבא אי א'ך כוס ח'מ?"

נשיקות פיהו

הידושים על פרשת השבוע

"צו את אהרון ואת בניו לאמר זאת תורת העולה" וכו' (ו' ב')

ופירש רש"י: "צו את אהרון - אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות, אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש בו חסרון כיס".

ולכאורה איך הימילה צו מתפרשת כלשון של זירוז?

ונראה דאיתא בקידושין (לא) "גדול המצווה ועושה ממי שאנו מצווה ועושה". ומבואר שם בתוס' שזה מפני שמי שהוא מצווה אז יש לו יצר הרע יותר גדול שמונע ממנו לעשות את המצווה, אבל מי שאינו מצווה אז היצר הרע לא מונע ממנו לעשות את המצווה, ולכן מי שמצווה, גדול ממי שאינו מצווה. **וא"כ** אפשר לומר שזה מה שכתוב כאן, **"צו"** - מי שהוא **מצווה**, לכן הוא צריך לכבוש את היצר הרע בכח גדול ולכן צריך לזרוז אותו.

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל

בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים

כל המוצרים לאופניים

חדשים במחירים מוזלים

וכן אופניים יד שניה

במחירים מוזלים

052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי

איך עושים?

מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה

לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"

קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.

אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"

מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

מדור חודשי!

בעלון של

שבת מברכינ.

בעמוד 2.

349

ליווג הגון:

מזל הילה בת חנה,

אודליה בת חנה, ששון בן

חנה, יעקב בן חנה, מאיר

בן חנה, יהודה בן חנה,

אריק בן ג'ורג'ס זוהרה,

מוריה בת רחל,

מרים בת רחל,

רות בת רחל,

הודיה בת מירב.

לעיילי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף

בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה

לייב בן גיטל פייגא,

שרה בת מרים אהובה,

ששנה בת מרים אהובה,

ניסים בן חנה, משה עזיז

בן מונס, מולוק בת

אסתר, מרגלית בת לונה,

יונה חממה בת יוסף, חנה

בת מולוק, מונייר בת

מולוק, שמחה בת מולוק.

רחמים בן גולבה, משה

בן יהודה, אברהם בן

עמליה, אלברט בן אדל,

עמבר שהנו בת מונס,

ר' יצחק בן עליזה עזיזה.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק,

שלמה בן חממה,

שאול בן יפת,

מאיר בן שרה,

יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:

יעקב דוד בן שוכרה-

מרים אהובה בת מולוק

אורה בת חביבה

מיכאל בן גולדה- רוינת

בת מרים

שאול בן יפת- ציונה

בת רחל

מירב בת ציונה- יעל בת

מירב

לע"ז: שלום בן סעדיה •

רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-

ההנצחות

ולתגובות:

052-718-38-66

מאיר נוראני

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

פרשת צו

.. שומרים הפקד לעירך כל וכל הלילה

בכל דוד דודו, שחלת הקב"ה צדיקים וסתתים, כפי המובא באליה רבה, ולולב בגימטריה ל"ו ל"ב, כלומר ל"ו צדיקים בכל דור, נגד ל"ו מסכתות, ול"ב היינו תורה המתחלת בב"ת ומסיים בלמד, ולולב בגימטריה חיים היינו תורה. הצדיק הנסתר, רבי בן ציון שפירא זצ"ל מירושלים, ידע לקבוע את מקום המצאה של משפחה בפולין. סיפור מופלא של הגשחה פרטית:

מעשה באחד הרבנים, מאחת ערי פולין, שממש עם פרוץ מלחמת העולם השניה, עלה בידו לברוח משם, ובדרכים שונות הגיע לירושלים. אבל, אשתו וילדיו נותרו שם. ותוכניתו היתה, כי אם הוא יהיה בחוץ, יקל עליו לפעול משם כדי להציל גם את בני משפחתו.

אך בינתיים, פרצה המלחמה. והוא נמצא בירושלים, מלא צער ודאגה לגורל יקיריו, כשהוא אינו יודע כבר באותו שלב, היכן בדיוק הם נמצאים, שכן בימי המהומה והאנדרלמוסיה, רבים נמלטו שם מבתיהם ומעריהם, בחפשם אחר מקומות מסתור ומחבוא שגורא בעיניהם יותר בטוחים מאימת האשמואי הנאצי שהשתלט על פולין כולה, ומי יודע אם גורל דומה לא פקד גם את בני משפחתו. שמע אותו רב על סגולה טובה לישועה, ללכת ארבעים ימים רצופים לכותל המערבי ולהתפלל במקום הקדוש.

שמע, ועשה כן אף הוא. יום יום, הלך לכותל המערבי והפיל תחינה ובקשה לבורא עולם להצלת יקיריו. באמצע הימים הללו, הבחין כי ליד הכותל עומד תמיד יהודי צנום ואומר תהילים,

התעוררה בו סקרנות להכירו.ביום הארבעים התקרב אליו יותר והחליט בליבו, כי אין זה יהודי פשוט, אלא הוא עובד ה' וצדיק מיוחד במינו. יהודי זה היה, ר' בן ציון בר' הירש מיכל זצ"ל, צדיק בן צדיק. אביו, ר' הירש מיכל זצ"ל, היה שם דבר בירושלים. ר' הירש מיל הגדול! הוא ר' הירש מיכל תלמידו של ר' יהושע לייב דיסקין זצוק"ל השרוף מבריסק הידוע, שאין צורך לפט יותר משמו הגדול. ענה הקה האיש ר' הירש מיכל, ובנו ר' בן ציון,

קדוש מרחם היה, קדוש וטהור, תמים ומקובל ומבורך בכל המעלות שמנו בצדיקים. קשה אפילו לתאר את מהות האיש, כי היה כמו מלאך, תמיד היה עסוק בלימוד תורה ובעבודת ה', פין היה נצור כמו על מנועל ובקושי שמעו מילה ממנו.וזה היה האיש, שאותו הרב מפולין שם בו עיניו. בצר לו ובמצוקתו, ניגש אליו ואמר לו, ללא כל הקדמות:

אני פלס מפולין, אשתי וילדי נשארו שם תחת משטר הכיבוש של היטלר, ורוצה אני לדעת איפה הצב מיד הסתכל בו ר' בן ציון ואמר לו, מה רוצה אתה ממני? מדוע נטפלת אלי? אבל האיש לא מרפה, וממשיך לדבר אליו, אני יודע שאתה יכול לדעת ותוכל להגיד לי היכן הם! ר' בן ציון ממשיך בטענתו, איזה עסקים יש לך איתי?

מאיפה עלי לדעת זאת? כמו שאתה אינך יודע, כך גם אני, איני יודע!שניהם ממשכים להתמקח ביניהם, עד שר' בן ציון סוגר את ספר התהילים והולך לו לדרכו. אבל הרב מפולין לא מוותר, הוא הולך אחריו עד שהגיעו לחצר בתי מחסה במעלה ההר, במרכז הרובע היהודי, ממנו נשקף היטב מקום המקדש. ר' בן ציון עושה צעדי במהירות עד שהוא מגיע לביתו, נכנס ונועל את הדלת אחרייו, המתין האיש

מספר רגעים ואחרי כן דפק על הדלת. מיד שמע צעדים מהירים והדלת נפתחה, ובמרכז עומד ר' בן ציון האומר לו, היכנס פנימה, בבקשה, באת לביתי! עכשיו מחויב אני בהכנסת אורחים. משכנס פנימה, אמר לו שב, שמחה התעוררה בליבו, הנה עתה הכל כבר שונה, והוא אף מציע לו כוס קפה ומיד רץ למוזג לו. כשהביא את הקפה, הוא חוזר ושואל אותו, ובכן: מה אתה רוצה?

האיש עונה, אני רוצה לדעת איפה אשתי וילדי? ר' בן ציון תולה בו מין מבט מתחנן, מנין לי לדעת... והוא משיב לו:

אני יודע שהרב יודע ואני מבקש שיענה לי... האם אתה מבטיח לי שלא תספר לאף אחד? כמובן שהאיש באותו רגע הרצין ר' בן ציון עד למאוד, ופנה אליו באמרו, האם אתה מבטיח לי שלא תספר לאף אחד? כמובן שהאיש מיד נתן הבטחתו לכן. ואז, הוריד הרב את ראשו לכמה רגעים, ואחר שהירמו אמר לו, האם מקום מגוריהם הוא בבית הפינת?

כן, השיב האיש. והאם לבית יש שתי קומות? הוסיף ושאל. כן השיב האיש. המשיך ואמר: הגרמנים נמצאים שם, אבל אינם פוגעים בהם לרעה, והם כולם יבואו לירושלים בריאים ושלמים. לך לשלום...

ואכן, כעבור זמן מסוים, הצליחו אשתו והילדים לצאת מעמק הבכא, והגיעו ארצה בריאים ושלמים. הרב שמר את הסוד הזה בלבו זמן רב, ורק לאחר שנפטר ר' בן ציון לבית עולמו, בא לאחר ההלוויה, שהתקיימה ביום שישי, וסיפר זאת לרבי יעקב משה חרל"פ זצ"ל, תלמידו של ר' הירש מיכל זצ"ל. ולאחר כמה שנים סיפר זאת אף לרבי אליהו לופיאן זצ"ל.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

סיפורים לשבת.

מאת ש.ל.

העונג שבת הושבת

אחד מבחורי הישיבה ששימש בביתו של 'הכתב סופר' צ"ל, זכה ללמוד עמו בצוותא כל הלילה החל משעה שתיים ועד לפתיחת שחרית. הלימוד המשותף היה בימות החול וגם בשבת, ולצורך זה דאגו ביום שישי להכין נרות גדולים שלאורם הם למדו.

באחד מימי שישי, חש הבחור שכוחותיו בל עמו, עייפות יתירה משתלטת עליו, ואין ביכולתו להישאר ער וללמוד עם 'הכתב סופר' כל הלילה והיות שביקש לנוח בכל ליל שבת קודש, התחכם הבחור וגמר בלבו שלא להכין את הנרות הגדולים בחדר לימודו של ה'כתב סופר', וזאת מתוך הנחה, שכאשר יגלה הרב שהנרות לא הודלקו כרגיל יוכל הבחור לחזור לישון בשלום עד לאור הבוקר.

בליל שבת קודש באישון לילה העיר ה'כתב סופר' את תלמידו, וכונן את צעדיו לעבר חדר תלמודו, כשנכנס פנימה נדהם לגלות שהנרות אינם דולקים.

מרום צער ותדהמה לא יכל ה'כתב סופר' לעצור ברוחו, ובכי מר פרץ מגורו על שלא זכה לקיים את שיעורו הקבוע, ועונג השבת שלו הושבת.

שומע תפילה

סיפור נפלא, המלמד כמה אנו יכולים לפעול בכוח התפילה:

שמעתי מכבוד קדושת אבי מורי ורבי זי"ע. בעיר קרקא היה בית חיים ישרן, שלא קברו שם כמה מאות שנים. מאחר שלא היה שם מקום יותר.

בעיר התגוררה אשה יהודיה זקנה, שהשתוקקה מאד להיטמן, לאחר פטירתה בבית החיים הישרן, ובקשה זו היתה שגורה בפיה בכל עת ועונה.

אפילו כאשר חיתנה את בניה ובאו לאחל לה מזל טוב, בקשה אחת שגורה בפיה שיאחלו לה שתזכה להיטמן בבית החיים הישרן.

הילדים צעקו אחריה העיר: הלוואי ותיטמני בבית החיים הישרן, והיא היתה עונה על כך: אמן, כן יהי רצון, וה' יעזור שכן כך יהיה.

כשנפטרה האישה, ירדו גשמים רבים שהציפו את בית החיים החדש שבעיר, והיא היה שייך לקבור שם זמנית. ומשום כך נאלצו לקבור אותה בבית החיים הישרן...

מכאן, כי כל יהודי יכול לפעול אצל השם יתברך, בכל מה שלבו חפץ, אף שאינו נוגע ישירות לעבודת ה', כי הקב"ה שומע תפילות כל פה פשוטו כמשמעו, כפי שכתב נעים זמירות ישראל: "קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראו באמת".

לתרומות והקדשות לעלון חייגו:

052-718-38-66

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת צו

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו מהחולניכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

לה' הארץ ומלואה! מובניות דקר

בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלפון דקורי 03-676-8181

לא גובים הונאה טלפונית

סיפור לשבת – יחף מכעס.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

ל' אלכסנדר פרויליך נולדו עשר בנות, אך לא היה חסיד מאושר מנו בכל רחבי החסידות המערבית, אשר הונהגה ע"י האדמו"ר, אותו אהב ר' אלכסנדר בכל נימי פטשו.

הסקרנים שביניכם בוודאי זוקפים גבה אחת אם לא שתיים. מאושר? הכי מאושר? עשר בנות? ואפילו לא בן אחד לרפואה? איך יכול להיות? קורה.

י"אמר מיד, כפי מאמר חז"ל שתינוק נולד וכיכרו בידו, אזי בת בטרם נולדת וביום הארבעים כבר מכריזה בת-קול, "בת פלוני לפלוני".

רצה לומר, שלכל אחת מצפה בן זוגה משמים, והוא בוודאי עמוס ככרות לחם, כמה ארגזי ירקות ופירות וכמוכן גבינות חלב וחמאה.

אך אם עסקינן בננותיו של החסיד הנאמן ונעים ההליכות ר' אלכסנדר פרויליך, לא נחטא לאמת אם נגלה לכם, שתשעת חנותיו שיחיו, הם התפארת שבתפארת מגידולי ההוד וההדר של החסידות, ואין חתן שלא עבר את עינו הבוחנת של האדמו"ר, אשר אישר כל שידוך במילים "במזל וברכה, עם המון תורה ושמחה".

אז רשמו לפניכם כי כל תשעת החתנים (על העשירי נדבר עוד מעט, סבלנות לא תזיק) היו אברכי משי אחד אחד, צורבים מבריקים אשר נטאו חן וחסד בעיני כל רואיהם ומאזיניהם, וגם רשימת הנכדים הנכבדה העידה, כי מדובר פה בהצלחות מופלאות של יזווגים משובבי נפש. נדוניות? נו טוב, כותב השורות ידע שגם השאלה הזאת תגיע, והנה היא באה.

אם לא סיפרתי לכם, אזי ר' אלכסנדר חביבנו היה סוחר אופניים נכבד בעירו, ופירנס בכבוד רב את משפחתו, אך בהגיע עת דודים של כל בת בתה ובזמנה, הוא שלף מן הבידים ומן המרצפות כל שטר ירוק שחסק, ומימן בעין יפה ובנפש חפצה את מה שהשדכנים הטילו עליו לשלם. למותר לציין שהאדמו"ר, השם ישמרהו ויחיהו, הנהיג שנותנים, אבל בגבולות הטעם הטוב, ור' פרויליך נתן עם טעם טוב, ואף הוסיף כהנה וכהנה שיהיה למזל ולברכה.

בואו לא נהיה שאננים, הזמן עושה את שלו, והזיקנה על שלל לחץ דמיה וחולשותיה ואף מתיקות הסכרת המפעמת בה, קפצה גם על ר' אלכסנדר. הלה התעורר בדיוק בבוקר היום האחרון של השבע ברכות של בתו התשיעית וחמקה, והרגיש ש"זה לא זה". לפתע גבו כאב עליו, ידיו בקושי נעו ורגליו במאמצים רבים בקושי נטאו את גופו.

רופא המשפחה ד"ר אביגדור גולדנרייך ביצע בו בדיקה זריזה, ומיד גילהו לבית החולים. בואו נקצר כי זמנכם יקר. במחלקה הקרדיאלוגית נבדל איוה שסתום או שניים ומצב רעוע ומיד הוא הובהל לחדר ניתוח, וצונטר כמעט מכל כיוון אפשרי בלב.

"אני אוסר עליך לעבוד, בטח לא להרים אופניים, זה פשע להעמיס על לבך החלש משאות כבדים" הבהיר לו ד"ר שוקי מנצ'בסקי מנתח הלב, "אתה נח לפחות שנה ובעוד שנה ניפגש ונחשוב מה עושים הלאה", פסק הדוקטור.

אבל הרופא צודק אלכסנדר, אתה כבר בן 70, אופניים זה עסק לא רע, אבל לא בשבילך, תציע את החנות לאחד החתנים או הנכדים, ושב בבית מדרש ללמוד" הציעו חבריו האוהבים.

לא בן ולא נכד, אף לא אחד מצאצאיו קפץ על המציאה. אלכסנדר הודיע לבעלי החנות על סיום השכירות שנמשכה כ-40 שנים.

הוא נעל את דלת

הברול בפעם האחרונה ושלוש דמועות קטנות ביקשו לברוח מעיניו. "כבוד הרב, ומה עם הנדוניה של רחלי בתי העשירית, מאיפה אגדר את הסכום? כל שהרווחתי כיהודי עמל-כפיים נחתי לבנותי, אין לי חסכונות ולא רכוש. עם קיצבת ביטוח לאומי, זה מבצע בלתי אפשרי לממן את נישואיהם".

האדמו"ר הביט בחסיד היקר הזה והרהר. אחרי חמש דקות אמר האדמו"ר: "אלכסנדר סע לאמריקה, אתן לך כמה כתובות, ותחזור עם נדוניה". "אמריקה?" תמה החסיד היקר "ונולדתי בפולין במלחמה, ומיד בסופה עליתי עם הורי לישראל, ומאז אני כאן... מה לי ולארץ העמים?" "סע אלכסנדר, בשביל לסייע בהקמת בית יהודי, מותר. שיהיה במזל וברכה עם המון תורה ושמחה".

ר' אלכסנדר קנה חליפה חדשה, נעלים חדשות, וגם כרטיסי טיסה הליך ושוב. פניו מועדות לשרה התעופה. בכיסו רשימה נכבדה של נדיבי-עם. "הוי, הוי ריבונו של עולם" מילמל החסיד הענו, "ברכני שזו תהיה נסיעה קצרה ביותר, שאזכה להצלחה בחו"ל למען הקמת ביתה של רחלי...".

ועכשיו ידידי הביטו במשקפות, אלכסנדר מיועדו ניצב בראש התור של הבדיקה הביטחונית בטרמינל, ומה מותרחש שם בבדיקה "תוריד בבקשה את הכובע" מצווה הבדוק הביטחוני, בקול קשוח.

"תוריד בבקשה את החליפה" כמעט באותה נשימה. צוות הבדקים ממשמש לו בכיסים, בביטנה, בתיק היד של ר' אלכסנדר. אצבעותיהם ממשמשות את הכובע מכל צדדיו. הם פותחים את התיק ומוציאים משם תפלין, טלית וכמה ספרים. אלכסנדר קצת נעלב כשאחד להוריד נעלים". הוא חולץ נעליו, והללו נישאות בידי אחד הבדקים, לאן? לא ברור. "הם כנראה חושדים שיש לי יהלומים בסוליות? ממתי בודקים בביטנה? נעלים? איוו בושה?".

שימו לב צופים חביבים כיצד עשרות נוסעים מביטים בחסיד המבוגר, מחלשים... הוא כנראה מברח משהו... החרדים... כמו תמיד" אש ההסתה בתקשורת מעלה גם כאן אש. אדם מבוגר גבה-קומה לבוש חליפה צבעונית לגופו, עם כובע קש לראשו ומשקפים על עיניו הביט במחזה משועשע וסקרן. "עמוד בצד ותן מעבר לבאים אחרך", קיבל אלכסנדר פקודה נוספת. טומק של בושה עטה את פניו. כאשר כולם חלפו על פניו, מציצים בגרביו האפורות שלרגליו. ואיה הנעלים? בבדיקה בטחונות. הגבה עם כובע הקש איפשר אף הוא לנוסעים שמאחוריו לחלוף, בעוד הוא נשען על עמוד שיש סמוך. עשר דקות, רבע שעה, חצי שעה, ר' אלכסנדר פרויליך ניצב יחף גבריו, והופך לבדיחה של נמל התעופה. ילדים מצביעים לעברו.

"מתי אקבל את נעלי? הטיסה בעוד חמש דקות..." "תמתין אדוני, תמתין, הביקורת שלך עדיין לא הסתיימה..." "נא לעלות למטוס טיסה TWA מספר 704 לניו-יורק... בריצי 7". "אדוני אתה משחרר", מצחקק הבדוק. "אבל תחזירו לי את הנעלים..."

"מצטער הנעלים שלך עדיין נבדוקת, אבל לך יש אישור לעלות..." "מה פרוש?" תמה אלכסנדר. "זה הפרוש! מה לא ברור?! אתה משוחרר והנעלים עדיין לא!". פרצי הצחוק מסביב טעפו את ר' אלכסנדר במעטה של קלון מוסרס נפש. הוא שתק, בלע עלבוננו לבש חליפתו אסף תפיליו וספריו לתיק היד, ורץ

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה

ונכנסים להגרות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מניין הצעירים

המדת שמעון

03-415-30-72

לתרומות וישועות:

1800-20-22-20

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233